

บทที่ 14

บัพติศมาและชัยชนะ

ให้เป็นไปตามความเชื่อของพวกเขาเถิด

2 พงศ์กษัตริย์ 13:14-19

มอนทรีออล, 6 กรกฎาคม 1981

บัพติศมาเกี่ยวข้องกับการตายกับพระคริสต์ เพื่อจะเป็นขึ้นมากับพระองค์และเข้าสู่ชีวิตใหม่ ซึ่งเป็นชีวิตที่มีชัยชนะเหนือบาป แต่เนื่องจากคุณได้ตายและชีวิตเก่าได้จบลง แล้วอะไรคือ “เคล็ดลับ” ในการเข้าสู่ความสมบูรณ์ของชีวิตคริสเตียนที่มีชัยชนะ? มีพี่น้องชายคนหนึ่งเคยบอกผมว่า เขาไม่สามารถจะมีชัยชนะในชีวิตคริสเตียนได้ อะไรคือเคล็ดลับของชัยชนะ? นี่คือนี่สิ่งที่ผมต้องการจะแบ่งปันกับคุณในคำสอนนี้

ให้เราดู 2 พงศ์กษัตริย์ 13:14-19 พระคัมภีร์ตอนนี้ทำให้ผมทึ่งเมื่อผมมาเป็นคริสเตียนไม่นาน และผมก็กลับมาอ่านหลายครั้ง นี่เป็นพระคัมภีร์ตอนที่เกี่ยวกับการเอาชนะซีเรีย

¹⁴เมื่อเอลีชาล้มป่วยด้วยโรคที่จะต้องสิ้นชีวิต โยอาชกษัตริย์ของอิสราเอลเสด็จลงไปหาเขาและกันแสงต่อหน้าเขา ตรัสว่า “พ่อของข้า พ่อของข้า! รอรบและพลม้าแห่งอิสราเอล!” ¹⁵เอลีชาทูลพระองค์ว่า “ขอทรงหยิบคันธนูและลูกธนูมา” พระองค์จึงทรงหยิบคันธนูและลูกธนูมา ¹⁶แล้วเขาทูลกษัตริย์ของอิสราเอลว่า “ขอทรงเหนี่ยวคันธนู” พระองค์ก็ทรงเหนี่ยวมัน เอลีชาจึงวางมือของเขาบนพระหัตถ์ของกษัตริย์ ¹⁷เขาทูลว่า “ขอทรงเปิดหน้าต่างด้านตะวันออก” พระองค์ก็ทรงเปิด แล้วเอลีชาจึงทูลว่า “ขอทรงยิง” พระองค์ก็ทรงยิง และเขาทูลว่า “ลูกธนูแห่งชัยชนะขององค์ผู้เป็นเจ้าของเจ้า ลูกธนูชัยชนะเหนือซีเรีย เพราะพระองค์จะทรงต่อสู้กับคนซีเรียที่อาเฟกจนกว่าพระองค์จะทรงทำให้พวกเขาสิ้นไป” ¹⁸เขาทูลต่อว่า “ขอทรงหยิบลูกธนูเหล่านั้น” พระองค์ก็ทรงหยิบ และเขาทูลกษัตริย์แห่งอิสราเอลว่า “ขอทรงตีลูกธนูลงกับพื้น” พระองค์ก็ทรงตีสามครั้งแล้วก็หยุด ¹⁹แล้วคนของพระเจ้าก็โกรธพระองค์และทูลว่า “พระองค์ควร

จะตีสักห้าหรือหกครั้ง พระองค์ก็จะได้ตีซีเรียจนกว่าจะทรงกำจัดให้สิ้นไป แต่บัดนี้พระองค์จะตีซีเรียได้แค่สามครั้งเท่านั้น” (2 พงศ์กษัตริย์ 13:14-19 ฉบับ RSV)

หากพระเจ้าได้ประทานชัยชนะแก่เรา แล้วทำไมเราจึงไม่ได้รับชัยชนะ?

พระคัมภีร์ตอนนี้ทำให้ผมทึ่งเมื่อผมมาเป็นคริสเตียนไม่นาน เพราะมีถ้อยคำสำคัญ ผมสงสัยว่าคุณเห็นไหมว่ามันคืออะไร มันเป็นถ้อยคำแห่งชัยชนะ

โยอาชหรือที่เรียกกันว่าเยโฮอาช เป็นกษัตริย์ของอิสราเอลที่เริ่มรัชสมัยของพระองค์ในปี 800 ก่อนคริสตกาล พระองค์ทรงครองราชย์เป็นเวลา 16 ปีดังที่บอกเราไว้ในข้อ 10 ของบทเดียวกัน ชื่อโยอาชหมายถึง “พระยาห์เวห์ประทานให้”

พระยาห์เวห์พระเจ้าได้ประทานชัยชนะให้แก่เรา ดังนั้นคำถามจึงอยู่ที่ว่าเราได้รับชัยชนะหรือไม่ ระหว่างสิ่งที่พระเจ้าประทานให้กับสิ่งที่เราได้รับนั้น มักจะมีช่องว่างใหญ่ พระเจ้าได้ประทานชัยชนะให้เราที่เรารู้สึกว่าต้องการอย่างมาก แล้วเหตุใดเราจึงไม่มีสิ่งที่พระองค์ประทานให้แก่เราล่ะ? อะไรคือความเชื่อมโยงที่ขาดหายไประหว่างการมอบชัยชนะและประสบการณ์ของชัยชนะที่แท้จริง? เราต้องพลาดบางอย่างในระหว่างนั้นแน่ ๆ เว้นแต่ว่าเราพร้อมที่จะกล่าวว่าพระเจ้าไม่ได้ประทานชัยชนะแก่เรา หรือว่าพระองค์ทรงต้องการจะให้เราดำเนินชีวิตอย่างพ่ายแพ้ หรือว่าพระคุณของพระองค์ไม่เพียงพอสำหรับเราที่จะได้รับชัยชนะในชีวิตคริสเตียน

เมื่อเรามองดูที่คริสตจักร เราอาจพูดว่า “พระเจ้าได้ประทานชัยชนะให้คริสตจักรไหม? ความมั่งคั่งที่พระเจ้าทรงต้องการให้คริสตจักรสำแดงนั้นอยู่ที่ไหน? คริสตจักรเปล่งประกายความมั่งคั่งและพระสิริของพระองค์ให้กับโลกไหม? คริสตจักรเต็มไปด้วยฤทธิ์อำนาจฝ่ายวิญญาณอย่างที่พระเจ้าทรงต้องการให้เป็นอย่างนั้นไหม?”

การถามคำถามนั้นก็เป็นการตอบคำถามแล้ว คริสตจักรส่วนใหญ่ได้ล้มเหลวอย่างน่าสลดใจ ที่แน่ใจได้ก็คือ ทุกวันนี้ก็มีผู้รับใช้ที่ผิดธรรมดาของพระเจ้า เหมือนกับที่มีคนของพระเจ้าที่ผิดธรรมดาในสมัยของเอลีซาชาตอิสราเอลอยู่ในสภาพที่ย่ำแย่ แต่ชอบพระคุณพระเจ้าที่มีเอลีซาห์ มีเอลีซา มีคนของพระเจ้าคนอื่น ๆ อีก แต่คริสตจักรไม่ได้มีจุดประสงค์ที่จะพึ่งพาคนหนึ่งหรือสองคนเพื่อครอบงำสิ่งที่เหลืออยู่ในชื่อ คริสตจักรถูกเรียกให้เป็นความสว่างกับโลก เหมือนกับที่อิสราเอลถูกเรียกให้เป็นความสว่างกับคนต่างชาติ พระเจ้าได้ทรงเลือกอิสราเอลให้เป็นผู้รับใช้ของพระองค์ แต่อิสราเอลก็ล้มเหลวเหมือนกับที่เราได้ล้มเหลว อะไรคือปัญหากับอิสราเอลและกับเราหรือ?

ให้เรามาดูสถานการณ์กัน เอลีซาผู้เผยพระวจนะที่แข็งแกร่งกำลังจะสิ้นชีวิต โยอาชกษัตริย์แห่งอิสราเอล จึงหมดหวังและตรัสกับเขาว่า “พ่อของข้า! พ่อของข้า! รอดและพลม้าแห่งอิสราเอล!” คำวิงวอนขอความช่วยเหลือของพระองค์ชี้ให้เห็นว่าเอลีซาให้ความสำคัญต่อความปลอดภัย อนาคต และการปกป้องอิสราเอล มากกว่ากองกำลังติดอาวุธรวมกันเสียอีก (พลม้าและรถรบจะเทียบเท่ารถถังในปัจจุบันนี้) เอลีซาให้ความสำคัญต่อสวัสดิภาพของกษัตริย์และความอยู่รอดของอิสราเอล แต่กำลังจะตาย จึงไม่น่าแปลกใจที่กษัตริย์จะสิ้นหวังอย่างมาก!

เป็นเรื่องน่าทึ่งที่ชายแข็งแกร่งคนหนึ่งมีความสำคัญไม่เพียงต่อคริสตจักรเท่านั้นแต่สำหรับทั้งชาติด้วย สิ่งนี้เกิดขึ้นหลายครั้งในประวัติศาสตร์ และตัวอย่างหนึ่งนั้นเป็นชายที่ชื่อแอมโบรส¹ซึ่งมีความสามารถมากกว่าบรรดาจักรพรรดิโรมันของเขา บรรดาจักรพรรดิจะหันหน้ามาพึ่งแอมโบรสในช่วงวิกฤต เพราะเขาเป็นความหวังมากที่สุดของบรรดาจักรพรรดิ ไม่ใช่กองทัพของโรม เมื่อชาวฮัน'ยีนอยู่ที่ประตูกรุงโรมพร้อมจะกวาดล้างกรุงโรมออกไปจากแผนที่ จักรพรรดิจะหันหน้าไปพึ่งใครหรือ ถ้าไม่ใช่แอมโบรสแห่งมิลาน? นครบรัน'กอลมีชัยชนะอย่างท่วมท้นไปทั่วยุโรป ที่กวาดล้างทุกสิ่งทีขวางหน้าพวกเขา และตอนนี้พวกเขาก็มายืนอยู่ที่ประตูกรุงโรม แอมโบรส ชายผู้แข็งแกร่งคนนี้ สามารถทำให้ชาวฮัน'ยีนหันหลังกลับจากประตูกรุงโรมได้สำเร็จ โดยที่จักรพรรดิรู้ว่ากองทัพของกรุงโรมจะไม่สามารถทำได้สำเร็จ

โยอาชล้มเหลวเพราะขาดความเชื่อ

ในทำนองเดียวกัน กษัตริย์ของอิสราเอลก็พึ่งพาเอลีซาชายที่แข็งแกร่งของพระเจ้า เพื่อปกป้องจากซีเรีย ซีเรียเป็นภัยอันตรายต่ออิสราเอลมาช้านาน คอยโจมตีอิสราเอลครั้งแล้วครั้งเล่า ทำให้อิสราเอลต้องตกอยู่ภายใต้แรงกดดันทางเศรษฐกิจและการทหารอย่างต่อเนื่อง นั่นเป็นเรื่องน่าเศร้าที่ประวัติศาสตร์ซ้ำรอย เพราะในยุคปัจจุบันของเรา อิสราเอลก็ตกอยู่ในสถานการณ์ที่อันตรายกับซีเรียอีกครั้ง หลังจากผ่านไปสองสามพันปี เรายังเจอสถานการณ์ที่คล้ายกัน ผมสงสัยว่าประวัติศาสตร์จะแตกต่างกันไหม แบบที่ซีเรียในสมัยปัจจุบันจะไม่ใช่ภัยคุกคามต่ออิสราเอล ถ้ากษัตริย์โยอาชได้ทำในสิ่งที่เอลีซาต้องการให้พระองค์ทำ

แม้ว่าเอลีซาจะอ่อนกำลังและกำลังจะตาย แต่ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า เอลีซาได้ให้โอกาสสุดท้ายแก่โยอาชในการถอนรากถอนโคนซีเรียออกไปตลอดกาล ที่เป็นภัยคุกคามต่อการอยู่รอดของอิสราเอล แต่โยอาชก็พลาดโอกาสนี้ไป มันเกิดอะไรขึ้นหรือ?

¹ Ambrose

² Huns

เราสังเกตเห็นบางอย่าง อย่างแรกคือ กษัตริย์ได้เชื่อฟังเอลีชาคนของพระเจ้าอย่างซื่อสัตย์และโดยไม่มีข้อสงสัย ในข้อ 15 ถึง 18 กษัตริย์ได้ทำสิ่งที่เอลีชาบอกให้พระองค์ทำ เอลีชาบอกว่า “ขอทรงหยิบคันทนุและลูกธนูมา” และกษัตริย์ก็หยิบคันทนุและลูกธนู เขาบอกว่า “ขอทรงเหนี่ยวคันทนุ” แล้วพระองค์ก็ทำ เขาบอกให้พระองค์เปิดหน้าต่างด้านทิศตะวันออก พระองค์ก็เปิด เขาบอกให้พระองค์ยิงธนูออกไปนอกหน้าต่าง และพระองค์ก็ทำ พระองค์เชื่อฟังคำสั่งทุกประการ

แต่มีก้าวถัดไปที่เอลีชาไม่สามารถนำพระองค์ไปถึงได้ นั่นก็คือการก้าวต่อไปด้วยความเชื่อ นั่นคือสิ่งที่กษัตริย์ทรงล้มเหลว พระองค์ไม่ได้ทรงล้มเหลวเพราะต้องการจะเชื่อฟัง แต่เพราะขาดความเชื่อ ผมอยากให้คุณเข้าใจเรื่องนี้อย่างชัดเจน ความเชื่อเป็นสิ่งที่ไม่มีใคร ไม่ใช่ผม หรือใครอื่นที่จะทำให้คุณได้ เอลีชาไม่สามารถจะใส่ความเชื่อของเขาเองให้กับโยอาชได้ เมื่อมาถึงก้าวแห่งความเชื่อ ก็ต้องเป็นโยอาชเอง

มีหลายประเด็นที่ผมอยากจะแบ่งปันกับคุณ

หลัก 5 ประการเกี่ยวกับความเชื่อและชัยชนะ

1. พระเจ้าได้ประทานชัยชนะแก่เรา แต่เราต้องมีความเชื่อจึงจะได้รับชัยชนะ

จงสังเกตคำสัญญาซึ่งเป็นคำเผยพระวจนะของเอลีชาที่ให้กับโยอาชในข้อ 17

“ลูกธนูแห่งชัยชนะขององค์ผู้เป็นเจ้าของ เจ้า ลูกธนูชัยชนะเหนือซีเรีย เพราะว่าพระองค์จะทรงต่อสู้กับคนซีเรียที่อาเฟก จนกว่าพระองค์จะทรงทำให้พวกเขาสิ้นไป”³

เอลีซากำลังบอกกับโยอาชว่า เขาจะได้รับชัยชนะ*ทั้งหมด*เหนือซีเรีย (“จนกว่าพระองค์จะทรงทำให้พวกเขาสิ้นไป”) อันที่จริง นี่เป็นคำสัญญาที่ให้ไว้กับโยอาช แต่สองข้อต่อมา คำสัญญาก็ถูกยกเลิกที่ว่า ซีเรียจะถูกโจมตีสามครั้ง*แต่จะไม่ถูกกำจัดให้สิ้นไป* (ข้อ 19) ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น? นั่นเป็นเพราะกษัตริย์ขาดความเชื่อที่จะใช้พระสัญญา พระเจ้าได้ประทานชัยชนะแก่โยอาชเหนือซีเรีย ที่อิสราเอลไม่สามารถทำได้ด้วยกำลังของตนเอง ในสมัยนั้นซีเรียมีอำนาจมากกว่าอิสราเอลมาก

เมื่อเอลีชาพูดว่า “ขอทรงตีลูกธนูลงกับพื้น” โยอาชทำอะไรหรือ? พระองค์ก็ทรงหยิบลูกธนู ตีลงสามครั้งแล้วก็หยุด คนของพระเจาก็โกรธพระองค์ว่า “พระองค์ทรงหยุดทำไม? พระองค์ควรจะตีสักห้าหรือหก

³ หรือ 2 พงศกษัตริย์ 13:14 “ลูกธนูชัยชนะของพระยาห์เวห์ ลูกธนูชัยชนะเหนือซีเรีย เพราะฝ่าพระบาทจะทรงต่อสู้กับคนซีเรียที่อาเฟก จนกว่าจะทรงทำให้เขาสิ้นไป” ตามฉบับมาตรฐาน 2011 (ผู้แปล)

ครั้ง!” ผมสงสัยว่าคุณจะทำอะไรถ้าคนของพระเจ้าพูดกับคุณว่า “จงตีลูกธนูลงกับพื้น” คุณอาจตีเพียงครั้งเดียวเพราะเอลีซาไม่ได้บอกว่าจะให้ตีกี่ครั้ง นั่นจะทำให้คุณได้รับชัยชนะครั้งเดียว อย่างน้อยโยอาซก็ตีถึงสามครั้ง หนึ่ง สอง สาม ซึ่งไม่เลวเลย แต่ก็ยังไม่ดีพอ ผมกำลังบอกกับตัวเองว่า จากเรื่องนี้ผมได้เรียนรู้ว่าผมควรจะตีและตีต่อไปจนกว่าเอลีซาจะพูดว่า “หยุด! หยุด!” แล้วผมจะมีชัยชนะทั้งหมด

2. พระสัญญาแห่งชัยชนะของพระเจ้าเป็นความเมตตาของพระองค์ สำหรับประชากรของพระองค์

ประเด็นที่สองเกี่ยวข้องกับพระเมตตาของพระเจ้าที่มีต่อโยอาซ โยอาซไม่คู่ควรกับคำสัญญาแห่งชัยชนะของพระเจ้า เพราะเขาไม่ได้เป็นคนที่ดีเด่นในฝ่ายวิญญาณ แต่กระนั้นพระเจ้ายิ่งได้ประทานพระสัญญานี้ให้กับเขาเพื่อเห็นแก่ชนอิสราเอล อันที่จริง ข้อ 11 กล่าวว่าโยอาซทำสิ่งที่ชั่วในสายพระเนตรของพระยาห์เวห์ และทำตามความบาปของเยโรโบอัม โยอาซเป็นกษัตริย์ที่ชั่วร้ายที่ไม่สมควรได้รับพระคุณหรือพระเมตตา แต่ด้วยพระเมตตากรุณาของพระเจ้า จึงได้ประทานคำสัญญาแห่งชัยชนะแก่เขาเพื่อเห็นแก่อิสราเอลประชากรของพระองค์

คนบาปอย่างเราก็เช่นเดียวกัน มีด้านไหนบ้างที่เราดีกว่าโยอาซ? แต่กระนั้นพระเจ้ายิ่งได้ประทานคำสัญญาแห่งชัยชนะแก่เราที่ต้องยึดไว้ด้วยความเชื่อ แต่โยอาซไม่มีความเชื่อที่เพียงพอ เขาเชื่อฟังและอาจมีความเชื่อบ้าง แต่มีความเชื่อไม่เพียงพอ นั่นไม่ใช่ปัญหาของคริสเตียนหลายๆคนหรือ? มีความเชื่อแต่ยังไม่พอ ดังนั้นคุณจึงมีชีวิตคริสเตียนแบบก้ำกึ่ง ที่คุณพ่ายแพ้สองสามครั้ง แล้วคุณได้รับชัยชนะอีกครั้งหรือสองครั้ง แล้วคุณก็พ่ายแพ้ไปอีก นี่เป็นชีวิตคริสเตียนแบบไหนที่เปลี่ยนไปเปลี่ยนมา?

3. ชัยชนะมาจากความเชื่อ การเชื่อฟังเพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ

ประเด็นที่สามคือ การเข้าใจความแตกต่างระหว่างความเชื่อกับการเชื่อฟัง แม้ว่า จะมีความเชื่อมโยงอย่างแน่นแฟ้นระหว่างความเชื่อกับการเชื่อฟัง (ที่จริงแล้ว การเชื่อฟังเป็นส่วนสำคัญของความเชื่อตามในพระคัมภีร์) แต่ก็มีความแตกต่างกันด้วย โยอาซเป็นกษัตริย์ แต่พระองค์ก็เชื่อฟัง ผู้เผยพระวจนะเอลีซาในระดับที่น่าประทับใจและแสดงความเคารพอย่างมากต่อคนของพระเจ้าผู้นี้ มันเผยให้เห็นลักษณะเฉพาะบางอย่างของโยอาซ ผู้นำนับถือมากกว่าคนจำนวนมากที่เห็นว่าตัวของพวกเขาสองดีเลิศ ชอบชื่นชมตัวของพวกเขาเอง ถ้าเราคิดว่าเราเหนือกว่าโยอาซ เราก็อาจกำลังหลอกตัวเราเอง

แต่ตรงนี้เราจะเห็นว่าการเชื่อฟังนั้นไม่เพียงพอ มีจุดหนึ่งว่าการเชื่อฟังและความเชื่อแยกจากกัน โดยที่ความเชื่อไปไกลกว่าการเชื่อฟัง เมื่อพูดถึงความเชื่อ จะมีจุดที่คนของพระเจ้าไม่สามารถจะพาคุณไปได้ไกล

กว่านั้น คุณต้องทำเอง หลังจากโยอาซตีพื้นสามครั้งแล้วก็หยุด เอลีซาจึงบอกพระองค์ว่า “พระองค์ควรจะตีสักห้าหรือหกครั้งแล้วพระองค์จะมีชัยชนะเหนือซีเรียทั้งหมด แต่พระองค์ทำไปแค่ครึ่งทางและนั่นยังไม่ดีพอ”

แน่นอนว่า ถ้าเอลีซาบอกให้พระองค์ตีห้าหรือหกครั้ง โยอาซก็จะเชื่อฟังและตีห้าหรือหกครั้ง แล้วทำไมเอลีซาจึงไม่บอกให้พระองค์ทำอย่างนั้นล่ะ? เพราะหากเขาทำเช่นนั้น ชัยชนะเหนือซีเรียก็จะมาจากความเชื่อของเอลีซา ไม่ได้มาจากความเชื่อของกษัตริย์ แต่คำสัญญาแห่งชัยชนะนั้นให้กับกษัตริย์ ไม่ได้ให้กับเอลีซา ความเชื่อของผมไม่สามารถมาแทนความเชื่อของคุณได้ เช่นเดียวกับที่ความเชื่อของคุณไม่สามารถมาแทนความเชื่อของผมได้ ผมต้องยืนหยัดหรือล้มลงด้วยความเชื่อของผม ไม่ใช่ของคุณ เอลีซาต้องปล่อยให้พระองค์ทำเองที่จะตีพื้นตามความเชื่อของพระองค์ ซึ่งทำไปได้เพียงครึ่งทางเท่านั้น เหมือนกับความเชื่อของคริสเตียนจำนวนมาก

4. โดยลักษณะพื้นฐานแล้วความเชื่อจะมีความริเริ่มและมุ่งสู่ชัยชนะ

ความเชื่อและการเชื่อฟังต่างกันตรงไหนอีก? ในประเด็นที่สี่นี้ ผมอยากจะนำเสนอความจริงที่ว่า ความเชื่อมีความริเริ่มบางอย่างซึ่งแตกต่างจากการเชื่อฟัง การเชื่อฟังคือการทำสิ่งที่มีคนบอกให้คุณทำ แต่ความเชื่อเป็นการกระทำด้วยตัวคุณเองและทำต่อไปเอง ด้วยการริเริ่มของความเชื่อ คุณจึงตัดสินใจอย่างฉลาดและสำคัญกับชีวิต

ผู้ที่รับบัพติศมาในวันนี้ได้มีความริเริ่มนั้น ไม่ใช่เพราะมีใครกดดันให้พวกเขาไปรับบัพติศมา พวกเขาได้ก้าวด้วยความเชื่อจากความริเริ่มของพวกเขาเอง ผมไม่ได้บอกพวกเขาว่า “จงรับบัพติศมา” ในความเป็นจริงแล้ว เราไม่สามารถจะคาดคั้นผู้คนตลอดเวลาว่าพวกเขาพร้อมรับบัพติศมาหรือไม่ พวกเขาได้เดินหน้าอย่างนั้นเป็นการกระทำที่ริเริ่ม

การรับบัพติศมาเป็นเพียงก้าวแรก เพราะจะมีอีกหลายก้าวมากที่ต้องก้าวในวันและปีต่อไป เป็นสิ่งที่ดีที่จะก้าวเป็นก้าวแรก แต่ถ้าคุณหยุดอยู่ตรงนั้น คุณจะไปไม่ถึงความสมบูรณ์ของชัยชนะ คุณจะต้องก้าวต่อไป แล้วก้าวต่อไป แล้วก็ก้าวต่อไป และก้าวต่อไปสู่ความสมบูรณ์ของชัยชนะ

แต่มีหลายคนหยุดอยู่ที่ก้าวแรก นั่นคือการรับบัพติศมา แล้วพูดกับตัวเองว่า “ฉันมาถึงแล้ว!” ไม่เลย คุณยังมาไม่ถึง คุณได้ก้าวไปเพียงก้าวแรกของการเดินทางเท่านั้น และยังมีหนทางอีกยาวไกล คริสเตียนบางคนก้าวไปก้าวที่สองแล้วตามด้วยก้าวที่สามอย่างช้าๆ แล้วก็หยุดลง อีกไม่นานพวกเขาก็จะหันกลับ

ทำไมโยอาซจึงหยุดหลังจากตีไปสามครั้ง? ทำไมความริเริ่มของเขาจึงหยุดลงหลังจากการตีสามครั้ง? ทำไมคนถึงหยุดก่อนเวลาอันควร แม้กระทั่งหันกลับ? อะไรคือรากของปัญหา? ทำไมเราจึงสูญเสียความต่อเนื่องของเรา? ทำไมบางคนเหยียบเบรกในขณะที่คนอื่นเหยียบคันเร่งแรงขึ้นเรื่อยๆ?

เคล็ดลับก็คือการมุ่งต่อไปยังจุดหมาย นั่นคือเคล็ดลับของเปาโล เขาปฏิเสธที่จะหยุดหรือยอมให้สิ่งใดทำให้เขาหันเหไป ความมุ่งมั่นของคุณจะถูกทดสอบด้วยไฟ บางคนเมื่อเจอสิ่งกีดขวาง ก็ท้อแท้ เสียขวัญหมดเรี่ยวแรง แล้วก็ชะลอลง แต่นั่นเป็นสิ่งที่คุณจะต้องไม่ชะลอลง แต่ให้มุ่งต่อไป! คุณต้องมุ่งต่อไปแม้ว่าคุณจะรู้สึกเหนื่อยและคุณจะก้าวไม่ออกและบอกว่า “พระเจ้า ข้าพระองค์เหนื่อย” เมื่อคุณกำลังรู้สึกเหนื่อยนี้แหละที่ซาตานจะพยายามรังแกคุณไว้ การหยุดอยู่ที่จุดนั้นจะเป็นความผิดพลาดร้ายแรงสำหรับคุณ เพราะนั่นคือตอนที่ความเชื่อของคุณกำลังถูกทดสอบ หากคุณก้าวไปอีกก้าวหนึ่ง คุณอาจพบว่าในทันใดนั้นตัวคุณเองถูกยกขึ้นด้วยปีกของนกอินทรี!

ผมได้ต่อสู้กับสถานการณ์ที่เลวร้ายหลายครั้ง เหน็ดเหนื่อยทั้งทางร่างกายและจิตใจ เหมือนคนของกิเดโอนที่ “อ่อนล้าแต่ยังคงลุกโล่” (ผู้วินิจฉัย 8:4) แต่ถ้าคุณยืนหยัดและยังคงมุ่งต่อไป ในไม่ช้าคุณก็จะรู้สึกว่าคุณถูกยกขึ้น เพราะพระคุณของพระเจ้าได้เข้ามาครอง ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้ากำลังเปลี่ยนความพ่ายแพ้ที่จวนตัวให้เป็นชัยชนะอันงดงาม!

คริสเตียนส่วนมากหยุดก่อนที่จะถึงจุดแห่งชัยชนะ และยอมแพ้กับแค่อีกเพียงก้าวเดียว! แต่พระเจ้าจะช่วยให้คุณก้าวต่อไป เอ ดับบลิว โทเซอร์ กล่าวว่าพระเจ้ามักจะให้คุณมาถึงจุดที่เจ็บปวดและท้อแท้ และจากนั้นก็มีความชนะ! เมื่อคุณคิดว่าคุณไม่สามารถจะไปได้และกำลังจะล้มลง คุณก็ถูกยกขึ้น คุณจึงพูดว่า “มันเกิดอะไรขึ้นกับฉัน? มันดีจนไม่น่าเชื่อ!”

พระเจ้าทรงใช้สถานการณ์ที่เลวร้ายเพื่อจะทดสอบความเชื่อของเรา เพราะโดยการทดสอบนั้นความเชื่อของเราจะเข้มแข็งขึ้น ก็เช่นเดียวกับพ่อที่ฉลาด พระเจ้าจะไม่ตามใจเรา แต่จะปล่อยให้เราล้มลงเมื่อเรากำลังเรียนรู้ที่จะเดิน เมื่อเราสะดุดหน้าทิมพัน ปฏิกิริยาโดยธรรมชาติของเราจะพูดว่า “ฉันจะไม่ก้าวไปอีกก้าว! เรื่องหัดเดินนี้ช่างไร้สาระ! จมูกของฉันเขียวเข้าไปหมดแล้ว”

ถ้าพ่อของคุณจุมมือคุณไม่ให้ล้มทุกครั้ง แล้วคุณจะเรียนรู้ที่จะเดินได้อย่างไร? พ่อแม่ทุกคนรู้เรื่องนี้ และพระเจ้าต้องให้เราด้วย เมื่อเราท้อแท้ นั่งร้องไห้กับพื้นและร้องครวญว่า “ฉันคงไม่มีวันทำได้!” นั่นจะเป็นเวลาที่พระองค์จะทรงปลอบโยนคุณ พระองค์จะทรงยกตัวคุณขึ้นแล้วตรัสว่า “จงลุกขึ้นและดูสิ เจ้าจะไม่เพียงแค่นั่งไถ่เท่านั้น แต่จะวิ่งและไม่เหน็ดเหนื่อย” นั่นยอดเยี่ยมไปเลย! อย่างที่ผมได้พูดไปแล้วว่าเรื่องราวของเอลีชาและโยอาซทำให้ผมทั้ง

5. ความเชื่อของคุณจะกำหนดระดับชัยชนะของพระเจ้าที่จะเป็นของคุณ

เรื่องราวของโยอาซทำให้ทั้ง เพราะมันบอกผมบางอย่างเกี่ยวกับความเชื่อ ความเชื่อก็เหมือนการเปิดก๊อกน้ำที่เชื่อมต่อกับอ่างเก็บน้ำ แม้กระทั่งถังทะเลสาบ! น้ำจากทะเลสาบไหลเข้าสู่บ้านของคุณผ่านทางก๊อกน้ำ ถ้าคุณเปิดก๊อกแล้วๆ คุณจะได้หยดน้ำจากอ่างเก็บน้ำ ถ้าคุณหมุนแรงขึ้นคุณจะได้น้ำที่ไหลพอสมควร แต่ถ้าคุณหมุนไปจนสุด คุณจะได้รับพระพรที่เทลงมา! สิ่งที่ทำให้ผมทึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ก็คือ เราเองเป็นผู้กำหนดว่าชัยชนะของพระเจ้าจะเป็นของเราในระดับใด พระเจ้าได้ทรงมอบสิ่งนี้ไว้ในมือของเรา!

ลองนึกภาพในสถานการณ์ที่เรากระหายน้ำ เราก็ม้วนก๊อกเบาๆแล้วได้น้ำหยดเล็กๆ แล้วเราก็พูดว่า “มีบางอย่างผิดปกติ อ่างเก็บน้ำแห้งไปแล้วหรือ?” เปล่าเลย อ่างเก็บน้ำยังไม่แห้ง แต่คุณนั้นแหละไม่ได้เปิดก๊อกน้ำให้สุด

หรือคุณอาจมองภาพความเชื่อในแง่ของมูสิคี่หน้าต่าง ข้างนอกแสงแดดส่องจ้า แต่คุณนั่งอยู่ในความมืดอยู่ข้างใน มันไม่ใช่เพราะดวงอาทิตย์ไม่ส่องแสง แต่เพราะคุณดึงมูสิคี่ขึ้นเล็กน้อย ก็จะมีแสงเข้ามาบางส่วน แต่ถ้าจะให้ได้แสงที่สว่างเต็มที่ ก็ต้องเปิดมูสิคี่ให้สุด!

การขาดชัยชนะของคุณจะส่งผลต่อผู้อื่น

สิ่งหนึ่งที่น่าทึ่งเกี่ยวกับความเชื่อก็คือ ความเชื่อของเราส่งผลไม่เฉพาะตัวเราเท่านั้นแต่ส่งผลต่อผู้อื่นด้วย ถ้าความเชื่อของคุณน้อย พระพรของคุณจะน้อย และคุณจะไม่มื่อะไรมากที่จะแบ่งปันกับผู้อื่น และที่แย่ไปกว่านั้นก็คือ ถ้าคุณปิดประตูแห่งความเชื่อ คุณก็จะขัดขวางคนอื่น ๆ เราเห็นสิ่งนี้ในมัทธิว 23:13 ที่พระเยซูตรัสว่า “วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมาจารย์และฟาริสี คนหน้าซื่อใจคด! เพราะเจ้าปิดอาณาจักรสวรรค์ใส่หน้าคนทั้งหลาย เพราะพวกเจ้าเองไม่เข้าไป และเมื่อคนอื่นจะเข้าไปพวกเจ้าไม่ยอมให้พวกเขาเข้าไป” คุณได้ปิดประตูอาณาจักรกับคนอื่น ๆ ไม่ใช่แค่คุณเท่านั้นที่ได้รับผลจากการขาดความเชื่อของคุณ คนอื่น ๆ ก็กำลังถูกปิดกั้นไม่ให้เข้าสู่อาณาจักรของพระเจ้า

คำถามของการได้รับชัยชนะไม่ได้จำกัดอยู่ที่ความรอดของผม คุณและผมอาจต้องรับผิดชอบต่อโลहितของคนอื่น ที่เราได้ขัดขวางไม่ให้เข้ามาในอาณาจักร พวกเขาจะมองดูพวกเราและพูดว่า “ใครล่ะจะอยากเป็นคริสเตียน? ถ้าคริสเตียนเป็นอย่างนั้น ก็ลืมไปได้เลย! ฉันไม่อยากเป็นเหมือนพวกเขา!” นั่นเป็นสิ่งที่ขัดขวางไม่ให้ผมมาเป็นคริสเตียนอยู่เป็นเวลานาน ผมมองดูคริสเตียนแล้วพูดว่า “ผมไม่ต้องการเป็นเหมือนพวกเขา”

เพื่อนๆ ของคุณมองเห็นอะไรเมื่อพวกเขา มองมาที่คุณ? พวกเขาพูดอย่างนี้ใหม่ว่า “ช่างเป็น คริสเตียน ที่ดีจริง ๆ! นั่นคือสิ่งที่ฉันเรียกว่าชีวิตที่มีชัยชนะ!” สิ่งนี้จะไม่เกิดขึ้นจนกว่าเราจะเปิดประตูหัวใจของเราให้ กว้าง เพื่อให้พระคุณของพระเจ้าหลังไหลเข้ามาในจิตวิญญาณของเรา เราไม่สามารถจะดำเนินชีวิตคริสเตียน ด้วยกำลังของเราเองได้

“ให้เป็นไปตามความเชื่อของพวกท่านเถิด”

เรากำลังพูดถึงหลักการสำคัญในพระคัมภีร์ที่คริสเตียนจำนวนมากไม่ได้เรียนรู้ขั้นพื้นฐานของชีวิตคริสเตียน หลักการของชีวิตคริสเตียนที่เราเห็นครั้งแล้วครั้งเล่าได้สรุปไว้ในคำกล่าวที่ว่า “ให้เป็นไปตามความเชื่อของพวกท่านเถิด” (มัทธิว 9:29)

ในเรื่องนี้ ชายตาบอดสองคนเข้ามาหาพระเยซูเพื่อขอให้พระองค์ทรงรักษาพวกเขา องค์ผู้เป็นเจ้าของได้ตรัสถามพวกเขาว่า “ท่านเชื่อหรือว่าเราสามารถทำการนี้ได้” พวกเขาตอบว่า “ข้าพระองค์เชื่อ” แล้วพระองค์ก็ตรัสว่า “ให้เป็นไปตามความเชื่อของพวกท่านเถิด” และพวกเขาก็มองเห็นได้ทันที คนตาบอดหลายคนยังคงตาบอดอยู่ แต่ชายสองคนนี้มีความเชื่อ “ข้าพระองค์เชื่อ พระองค์ทรงทำได้” และพระเยซูได้ทรงทำ! ผมสงสัยว่าเราได้พลาดพระพรในชีวิตไปกี่ครั้งแล้ว?

หลักการ “ให้เป็นไปตามความเชื่อของพวกท่าน” นี้ยังเห็นได้ในมัทธิว 9:22 และ 15:28 และในพระกิตติคุณอื่น ๆ (มาระโก 10:52; ลูคา 7:50; 17:19) ชื่อโยอาชหมายถึง “พระเจ้าได้ประทานให้” พระเจ้าได้ประทานชัยชนะให้แก่เรา แต่เรามีชัยชนะหรือไม่?

จงเป็นเอลีชา ที่เต็มเปี่ยมด้วยความเชื่อ

ในตอนท้ายนี้ ผมขอท้าทายพวกคุณเหมือนที่ผมท้าทายตัวเอง ชีวิตคริสเตียนจะน่าตื่นเต้นสักแค่ไหนถ้าเราสามารถจะเรียนรู้การทำทายนี้อันนี้! พระเยซูทรงต้องการให้สาวกเข้าใจความเป็นไปได้ที่ไม่จำกัดในชีวิตคริสเตียนเมื่อพระองค์ตรัสว่า “ทุกสิ่งเป็นไปได้สำหรับคนที่เชื่อ” (มาระโก 9:23) นั่นเป็นเรื่องที่ต้องคิด! ในภาษากรีก “สำหรับคนที่เชื่อ” นั้นอยู่ในรูปของเอกพจน์และรวมถึงทุกคน คุณสามารถเป็นเอลีชาได้! ทำไมจึงพอใจที่จะเป็นโยอาชหรือ?

เอลีชาเป็นศิษย์ที่ดี เพราะเขาเลียนแบบเอลีياهوครูของเขา ผมนึกถึงคำตรัสของพระเยซูบ่อย ๆ ว่า “ศิษย์เสมอครูของเขาก็พอแล้ว” (มัทธิว 10:25) เอลีชาเป็นเหมือนเอลีياهوครูของเขาในหลาย ๆ ด้าน แม้กระทั่งวิธีที่ผู้คนพูดกับพวกเขา โยอาชพูดกับเอลีชาว่า “พ่อของข้า พ่อของข้า! รอรบและพลม้าแห่งอิสราเอล!” (2

พงศ์ษัตริย์ 13:14) เป็นถ้อยคำเดียวกับที่เอลีซาเคยพูดกับเอลียาห์ครูของเขาก่อนหน้านี้ (2:12) เพียงหลังจากที่เอลียาห์ถูกรับขึ้นสู่วรรค

ผมฝันถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงสามารถสร้างจากผมและคริสตจักรของพระองค์

จงเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับความเชื่อให้ดี “ทุกสิ่งเป็นไปได้สำหรับคนที่เชื่อ!” นั่นทำให้ความเป็นไปได้แบบไม่รู้จบของชีวิตคริสเตียนอยู่ต่อหน้าคุณ ผมเห็นว่ามันท้าทายมาก! ผมตั้งเป้าโดยพระคุณของพระเจ้าที่จะลุกขึ้นไปสู่ความเป็นไปได้เหล่านี้ และคุณรู้อะไรไหม? ผมฝัน! เมื่อคุณมองเห็นความเป็นไปได้เหล่านี้ต่อหน้าคุณ คุณจะเริ่มฝัน หากไม่มีความเป็นไปได้ ก็ไม่มีอะไรจะให้ฝัน ผมฝันถึงสิ่งที่พระเจ้าจะทรงทำในคนชั่วอายุนี้ แม้จะผ่านชายที่อ่อนแอและไม่คู่ควรอย่างผม! ผมไม่มีอะไรเลย แต่สิ่งที่พระเจ้าทรงสามารถทำผ่านคนที่ไม่ทำอะไรเหมือนผมได้นั้น ทำให้ผมตื่นเต้น!

ผมฝันอะไรหรือ? ผมฝันถึงสิ่งที่คริสตจักรสามารถจะเป็นได้ ผมเริ่มต้นกับตัวเอง ผมฝันถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงสามารถจะสร้างจากผม ซึ่งเป็นก้อนดินที่ไร้ค่านี้ แม้ว่าจะยังเป็นคริสเตียนไม่นาน ผมก็เริ่มฝันแล้ว ผมดูพระคัมภีร์ซึ่งเป็นพระคำของพระเจ้าที่เปลี่ยนแปลงชีวิต แล้วคุกเข่าต่อพระเจ้าพูดว่า “พระองค์เจ้าข้า ข้าพระองค์โง่เขลาฝ่ายวิญญาณ ข้าพระองค์ขาดความเห็นแจ้งและความเข้าใจฝ่ายวิญญาณเมื่อข้าพระองค์อ่านพระวจนะของพระองค์ ขอทรงสอนข้าพระองค์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ และขอทรงทำให้ความคิดของข้าพระองค์กระจ่าง ขอทรงให้ความสว่างแก่ความเข้าใจของข้าพระองค์เกี่ยวกับพระวจนะของพระองค์ ขอทรงเปิดความเข้าใจให้ข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะรับใช้พระองค์และนำพระคำแห่งชีวิตนี้ไปสู่ผู้อื่น” นั่นคือสิ่งที่ผมฝัน

ผมไม่สามารถคาดเดาได้ว่าเมื่อใดที่พระเจ้าจะตอบคำอธิษฐานของผม ที่จะให้เข้าใจพระคำของพระองค์อย่างลึกซึ้ง แต่สักพักมันก็เกิดขึ้น! พระเจ้าได้ให้ผมเข้าใจที่ละข้อที่ก่อนหน้านี้ผมไม่เข้าใจ ผมเต็มไปด้วยความยินดีและตื่นเต้นทุกครั้งที่ได้ค้นพบสิ่งใหม่ๆ ในพระคำของพระเจ้า นี่รวมถึงสิ่งต่างๆ เกี่ยวกับอนาคตอดีต และปัจจุบัน ผมยังได้สามารถใช้ดาบของพระวิญญาณในการต่อสู้ฝ่ายวิญญาณ! ดาบของพระวิญญาณเป็นอาวุธที่โดยพระคุณของพระเจ้านั้น ผมเริ่มควงอย่างมีทักษะอยู่บ้าง แม้ว่าจะยังมีอีกมากที่ให้เรียนรู้

ผมฝันต่อไป ผมมองดูคริสตจักรและกล่าวว่า “พระเจ้า ข้าพระองค์ร้องขอต่อพระองค์ให้ทรงสร้างคนแข็งแกร่งของพระเจ้าหลายคนขึ้นมาในคนชั่วอายุนี้สำหรับพระองค์เอง!” ผมไม่เห็นสิ่งใดชัดเจนเลยเป็นเวลาหนึ่งปี ไม่เห็นอะไรเป็นเวลาสองปี แต่ผมยังพูดต่อไปว่า “ข้าแต่พระเจ้า ผู้คนอยู่ที่ไหนกันบ้าง? ขอทรงสร้างคนเหล่านั้นในชั่วอายุนี้สำหรับพระองค์เอง!” แล้วผมก็เริ่มเห็นพระเจ้าทรงสร้างคนของพระเจ้าขึ้น! พระองค์ได้ตรัสกับผมว่า “นี่คือบางส่วนของพวกเขา จงฝึกอบรมพวกเขา” นั่นมากกว่าที่ผมได้สำรองไว้

เพราะความคิดที่จะให้การฝึกอบรมนั้นผมไม่เคยมี ผมไม่ได้ขอ แต่มันได้เกิดขึ้น พระเจ้าทรงมอบงาน บางส่วนของพระองค์ไว้ในมือของผม

ผมยังคงฝันต่อไป โดยปรารถนาที่จะเห็นคริสตจักรในคนชั่วอายุนี้ฟื้นฟູขึ้น เมื่อคริสตจักรจะเป็นเหมือน รูปแบบของคริสตจักรในพระคัมภีร์ใหม่อีกครั้ง ผมหวังว่าคริสตจักรซึ่งเป็นสาวกกกลุ่มเล็ก ๆ จะยึดมั่นต่อพระเจ้าและต่อกัน ดูแลกันและกัน และเสริมสร้างสาวกขึ้นในชุมชนที่มีความรักและความหวังใซ้ซึ่งกันและกัน ควบคู่กับมีชีวิตฝ่ายวิญญาณที่ลึกยิ่งขึ้นในขณะที่พระกายของพระคริสต์เติบโตในคนชั่วอายุนี้

ไม่มีความฝันใใจจะใหญ่เกินไปสำหรับพระเจ้า หากคุณแสวงหาสง่าราศีของพระองค์

จนถึงทุกวันนี้ ผมก็ยังคงฝันอยู่ โดยขอให้คริสตจักรของพระเจ้าได้หวังใไปถึงประเทศจีนและโลกอย่าง มีพลัง และวันนั้นจะมาถึง! แต่ไม่ว่าผมจะฝันอย่างจริงจังแค่ไหน ผมก็ไม่สามารถจะฝันถึงสิ่งใที่ยิ่งใใหญ่ไป กว่าสิ่งที่เป็นไปได้อยู่แล้วโดยฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

เพื่อให้เข้าใจถ้อยคำที่น่าทึ่งของพระเยซูที่ว่า “ทุกสิ่งเป็นไปได้กับผู้ที่เชื่อ” ใให้เราอ่านเอเฟซัส 3:20-21

บัดนี้ ขอให้พระเกียรติมีแด่พระองค์ผู้ทรงสามารถทำทุกสิ่งได้มากยิ่งขึ้นกว่าที่เราทูลขอหรือคิด โดยฤทธานุภาพที่ทำงานอยู่ภายในเรา ขอให้พระเกียรติจงมีแด่พระองค์ในคริสตจักรและในพระเยซูคริสต์ตลอดทุก ชั่วอายุคนสืบไปเป็นนิตย์ อาเมน (เอเฟซัส 3:20-21 ฉบับ RSV)

จงดูถ้อยคำที่ว่า “บัดนี้ ขอให้พระเกียรติมีแด่พระองค์ผู้ทรงสามารถทำทุกสิ่งได้มากยิ่งขึ้นกว่าที่เราทูลขอ หรือคิด โดยฤทธานุภาพที่ทำงานอยู่ภายในเรา” แม้แต่ความคิดที่สูงสุดของคุณก็ยิ่งต่ำกว่าสิ่งที่จะทำได้โดย ฤทธานุภาพของพระเจ้า! ผมมีความคิดที่ใใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ แต่ผมก็คิดไม่ออกถึงสิ่งใที่เกินกว่าฤทธานุภาพของ พระเจ้าจะทำได้ พระองค์ทรงสามารถทำได้มากยิ่งขึ้นกว่าที่คุณสามารถจะคิดได้ ฉะนั้นขอให้คิดหนัก ๆ ผม ตั้งใจแน่วแน่ว่าจะคิดหนักเกี่ยวกับคริสตจักรของพระเจ้าและสง่าราศีของคริสตจักร เพราะเมื่อนั้นแหละคุณจะมี สิ่งใที่จะทูลขอ

จงฉวยนิมิตของความเป็นไปได้ต่าง ๆ เพื่อเราจะได้มีแรงขับเคลื่อนใให้มุ่งต่อไป โยอาซาไม่มีแรงขับเคลื่อน เต็มที่และขาดความเชื่อที่มีพลัง พระองค์ทรงหยุดหลังจากตีลังกับพื้นไปสามครั้ง พระเจ้าจะทรงใให้ชัยชนะต่อ ชิเรียแก่คุณเพียงสามครั้งหรือ? จงจับลูกธนูและตีลังกับพื้นจนกว่าแขนของคุณจะอ่อนล้าและพระเจ้าจะ ประทานชัยชนะทั้งหมดใให้กับคุณ! อย่าใให้ก๊อกน้ำไหลหยุด จงใให้ไหลออกสู่น้ำลึก!

ผมขอบอกคุณที่จะรับบัพติศมาในวันนี้และกำลังจะเริ่มเดินหน้าว่า ถ้าคุณอยู่บนทางนี้ จงเดินแม้คุณจะมีเมื่อยล้า จนกว่าพระเจ้าจะทรงยกคุณขึ้นด้วยปีกของนกอินทรี เพื่อคุณจะวิ่งและไม่เหน็ดเหนื่อย และวันนั้นจะมาถึงเมื่อคนอื่นจะพูดกับคุณเหมือนที่พูดกับเอลีชาว่า “รถรบและพลม้าแห่งอิสราเอล!” ความเชื่อในพระเจ้าจะปรากฏในชีวิตของคุณจนคนอื่นจะพูดว่า “คุณมีความสำคัญยิ่งต่อผู้คนของพระเจ้า ต่อคริสตจักรของพระเจ้า ต่ออิสราเอลฝ่ายวิญญาณ มากกว่ากองกำลังทั้งหมดมารวมกัน” เมื่อฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าถูกสำแดงออกมาในชีวิตของคุณ คุณก็จะมีชัยชนะ ผมขออธิษฐานอย่างจริงจังว่า เราทุกคนจะมีประสบการณ์กับชัยชนะนี้ด้วยความเชื่อ